

INFORMACE A R N Í

12. 4. 2020

Ročník XXVII. číslo 15

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Zábřeh / Zvole, Maletín
Dubicko, Rohle, Třeština
Kláštorec, Jedlí, Svěbohov
Štítý, Cotkytle, Horní Studénky
Postřelmov, Lesnice, Dlouhomilov
Tatenice, Hoštejn, Lubník
Mohelnice, Studená Loučka, Úsov
Červená Voda, Jakubovice, Písařov
Loštice, Moravičany

Baie de Henne, satelitní misijní farnost na Haiti

*Bože, tvůj jednorozený Syn slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe;
prosíme tě: dej, ať ve světle jeho vzkříšení vstaneme k novému životu,
a obnov nás svým Duchem, abychom směřovali k tobě do nebeské slávy.
Skrze tvého Syna, Ježíše Krista, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého
žije a kraluje po všechny věky věků. Amen*

Žl 118 **Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!**

1: Sk 10,34a.37-43

2: Kol 3,1-4

Ev. Jan 20,1-9

EVANGELIUM K DNEŠNÍ NEDĚLI

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“

Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel.

Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Ať láska Zeleného čtvrtku, víra Velkého pátku, naděje Bílé soboty a vítězství Velikonoční neděle Vás posilní a naplní pokojem, radostí a důvěrou.

Draží bratři a sestry,

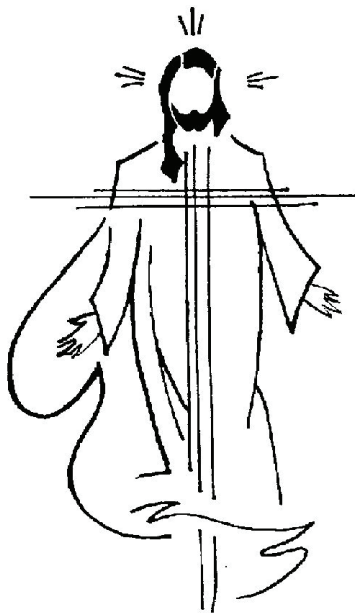
důležité události dějin spásy se v historii izraelského národa odehrály v noci. Noc stvoření, noc smlouvy s Abrahámem, noc vyjití Izraelitů z egyptského otroctví na svobodu... I Boží syn Ježíš Kristus se narodil v noci, ukřižování se odehrávalo sice ve dne, ale slunce se zatmělo a temnota dolehla na zemi. A událost Zmrtvýchvstání se stala v noci. Proto v češtině říkáme Velikonocům Velikonoce – veliká noc. Noc, kterou najednou, nečekaně prozáří světlo. A všechno je jinak.

I na nás všechny svým způsobem dolehla temnota. Noc. Nemůžeme moc vycházet, všichni jsou opatrní, drží se doma, děti nemohou do školy ani za kamarády, nejsou bohoslužby... Není to snadné. Svým způsobem temnota noci a už se těšíme na první paprsek svítání, kdy se z tohoto zlého snu probudíme a konečně nastane den a věci budou zase normální.

Zkušenost izraelského národa ale ukazuje, že temnota bývá předehrou velkých Božích obdarování. Bývá tomu tak i v našem duchovním životě. Přes temnotu zkoušek, kdy nemáme světlo, kdy bolí, že věcem nerozumíme, nás Bůh provádí ke světlu. Něco starého musí zemřít, aby se něco nového mohlo narodit. I tunely se staví proto, aby zkrátily cestu. V tunelu je tma, možná i zima, ale zkracuje cestu a zase vysvitne sluníčko.

Můžeme se ptát, kdy už konečně ta karanténa skončí. Nevíme. Můžeme se ptát, proč Bůh tuto zkoušku dopustil a co z ní můžeme vyzískat pro sebe a své rodiny. Na to odpověď určitě je. Víc rodin mi řeklo, že zjistily, že je pro ně mnohem snazší sejít se k rodinné modlitbě. Dokonce i děti se nějak proměnily. Co přemlouvání to bylo, co neochoty z jejich strany. A najednou nemají problém přijít, s rodiči se modlit. Dokonce vydrží i celý růženec, který jim dřív připadal nesmírně dlouhý. Najednou je jaksi „kratší“. A dokonce vyzvou rodiče, aby se spolu pomodlili pobožnost křížové cesty. Když už jsme se zmínili o tom židovském národě, ten si dokázal udržet svou víru přes mnohé obtíže a pronásledování po celá staletí právě proto, že se víra předávala v rodinách. Že se scházeli k rodinné liturgii, které předsedal otec, že si připomínali, co pro ně Hospodin udělal. A děti přirozeně „nasávaly“ víru ze své rodiny – i v případě, když nemohli chodit do synagog...

Vzpomínám si, když jsem byl jednou v komunitě Blahoslavenství v Dolanech na sederové večeři. Touto večeří si židé o Velikonocích připomínají vyjití z egyptského otroctví. Právě tuto sederovou večeři použil Ježíš Kristus a dal při ní v předvečer svého utrpení

sám sebe apoštolům v podobě chleba a vína. A v Dolanech byly na té večeři rodiny s dětmi, i malými. Děti ani nedutaly, oči jak tenisáky, ústa otevřená... A přitom to bylo dlouhé. Večeře plná rituálů, kdy paní domu zapaluje svíce, otec zpívá, opakovaně pronáší požehnání, jí se maces, nejmladší dítě se ptá: Co odlišuje tuto noc od ostatních? Odpověď: byli jsme otroky...

Nebojme se scházet se v našich křesťanských rodinách k rodinným liturgiím, jednoduchým, ale hlubokým bohoslužbám. Námětem nám mohou být třeba materiály na webových stránkách komunity Blahoslavenství (mimořádná nabídka). Využijme příležitosti, kdy jsme v podstatě nuceni trávit spolu doma více času, využijme toho, že rodinná modlitba nezřídka bývá v těchto časech snadnější. Pak i z této „noci“ můžeme vyjít posíleni, blíž jedni druhým a blíže Bohu.

Přeji vám všem požehnané Velikonoco.

O. Radek

ROZHODNUTÍ OLOMOUCKÉHO ARCIBISKUPA

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce – symbol života. Žehnací modlitbu pronáší zpravidla otec rodiny, úryvek z Písma může číst někdo jiný. Žehnací modlitbu neprovází ani

znamení kříže, ani kropení svčenou vodou.

Úryvek z Písma pro žehnání pokrmů na výběr: Gn 1,27–31a; Gn 9,1–3, Lk 11,9–13

Žehnací modlitba pro požehnaní pokrmů:

Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože, ty všechno naplňuješ svým požehnaním; shlédni na nás, když dnes o slavnosti zmrtvýchvstání tvého Syna děkujeme za tvé dary, které mají sloužit k uchování našeho pozemského života, a uč nás přijímat je z tvých rukou tak, aby všechno směřovalo k tvé oslavě. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Blahopřání.

Zdraví, lásku, pohodu a Boží požehnaní přejeme

paní Marcelle Doležalové,

dlouholeté vedoucí zdravotní sestře interny Zábřeh k jejímu významnému životnímu jubileu s poděkováním za její obětavou práci, která se stala jejím celoživotním posláním.

Hospodin ať jí žehná a chrání, rozjasní nad ní svoji tvář a obdaří ji pokojem

prející kněží i farníci.

NÁHLÝ KONEC MÉ DOBROVOLNICKÉ SLUŽBY – KORONAVIRUS V KENI

O nákaze koronaviru jsem se prvně dozvěděla asi před měsícem z telefonátu své maminky. Byla vyděšená, povídala mi o prvním výskytu nemoci v Číně, o obrovské rychlosti jejího šíření a o strachu, jak by se koronavir mohl roznést v Africe, kde není tak dobrá zdravotnická péče. Přála si můj okamžitý návrat domů. Uklidnila jsem ji, že v Keni ještě žádné nebezpečí není, ale že o tom budu přemýšlet a modlit se. Myslela jsem, že se nás hrozba koronaviru netýká.

Průběžně nás o šíření nákazy ve světě informoval náš otec rektor v rámci kázání a slůvka na dobrou noc. Vydal nařízení nepodávat si ruce a dodržovat rozestupy. To ale v tamní kultuře moc nešlo, ruce se podávají při každém pozdravu. Při práci s malými dětmi rozestupy taky neudržíte. Snažili jsme se více méně náš kontakt omezit, především jsme se ale každý den za to společně modlili.

Tady byl první případ nákazy koronaviru potvrzen v pátek 13. března. Vláda vydala nařízení o zákazu podávání rukou, bezpečné vzdálenosti mezi lidmi a důsledném umývání rukou. Naše děti měly dostat mýdlo na umývání rukou, za což jsem byla velmi vděčná. V neděli 15. března jsme se dozvěděli, že se s okamžitou platností zavírají všechny školy, a děti z internátu musí odejít ze střediska nejpozději do středy. Byl to pro nás šok.

Od pondělí do středy jsem se tedy mohla plně věnovat klukům z internátu. Pomáhala jsem jim s ručním praním oblečení a generálním úklidem celého areálu školy. Protože měli odcházet v úterý ráno, pekla jsem pro ně celý pondělní večer buchty na rozloučenou. Když jsme se loučili, každého jsem objala (navzdory nařízení) a popřála jim krásné prázdniny. A tak mi odešlo mých 105 kluků z internátu. Korona v té době pronikla už i do slumu Rongai, kde žije spousta mých dětí. Slumy jsou v Keni zvláště nebezpečná místa, i co se týče šíření nákazy. Lidé tam žijí v nepředstavitelných podmínkách – tisíce lidí těsně u sebe, bez přívodu vody, téměř žádná hygiena. Veškerá zdravotnická péče je zpoplatněná. Ani zaměstnaní lidé s pravidelným výdělkem nechodí k lékaři, protože je to pro ně drahé, natož chudí lidé ze slumu. Věděla jsem ale, že mí kluci už v životě prošli ledasčím a jsou naučení přežít všechno, proto jsem doufala v šťastné shledání.

Zdravotnictví v Keni není na moc dobré úrovni – i když jsme žili v hlavním městě, v některých nemocnicích neléčili ani doktoři, ale jen laboranti. Hrozi-

lo velké umírání lidí. Na ulicích po nás kolemjdoucí volali „korona, korona“ jen proto, že máme bílou kůži a tím pádem jsme nosiči koronaviru. Byla tu hrozba budoucí agrese na bílých lidech.

Po zavření škol jsem byla požádána o přesun do vedlejšího střediska Langata, kde vyučování pokračovalo, protože se nejedná o základní školu ale o rehabilitační centrum, které připravuje žáky na návrat na základní školu. Měla jsem tam učit angličtinu a šiti. Nejdřív jsem se se změnou místa těžce srovnávala, potom jsem si ale kluky v Langatě zamilovala, byli perfektní.

Moje rodina na mě ale tlačila, abych se okamžitě vrátila domů. Posílali mi články různých odborníků o katastrofických následcích koronaviru v Africe. Bylo to těžkých pár dní, protože já sama jsem nechtěla odjet. Měla jsem několik telefonátů s českými i keňskými saleziány, situaci jsme probírali a došli jsme k názoru, že ještě není nutné odjet.

V neděli 22. března jsem zjistila, že Keňa zavírá od středy své hranice. Keňský prezident vyzval všechny, kteří nejsou jejich občany, aby se vrátili do své země. To byl pro mě šok. Musím odjet teď, nebo můžu čekat měsíce, i roky. Kontaktovala jsem znovu české saleziány, ti mi doporučili návrat domů. I česká ambasáda v Nairobi mi doporučila okamžitý návrat domů. Zapsala se do seznamu na speciální let z Keni, který měl být pořádaný EU.

Mezitím jsme se dozvěděli, že i Velká Británie, Německo a Španělsko povolalo své dobrovolníky zpět domů. Do Mombasy přestaly jezdit lodě dovážející jídlo, hrozil hladomor. V souvislosti s hladomorem hrozilo napadání bohatších částí města. Naše středisko leží právě v takové části, kam přijdou lidé krást, když nastane hlad. Měli jsme zákaz vycházení z centra a na ulicích hlídali vojáci. Další evropští zdravotníci z jiných organizací byli posíláni domů. A když nám ambasáda napsala, že hrozí riziko agrese místních obyvatel na muzungu (bílé lidi), rozhodla jsem se vrátit. Nebyla jsem připravená odjet, ale nebyla jsem ani připravená snést, co by mohlo v Keni následovat.

Nečekala jsem na speciální let, letěla jsem 25. března posledním komerčním letadlem do Prahy. Když jsem si koupila letenku, zjistila jsem, že mimořádný let nebude. Naposled jsem si s klukama z Langaty zahrála fotbal, sbalila si nejnnutnější věci, zajela rozloučit se se svou domácí komunitou, měla své poslední africké jídlo a rozdala buchtu a dopisy na rozloučenou. Tekly mi slzy, když jsem opouštěla svůj africký domov. Když mi mí bratři prenovicové zpívali písničku na rozloučenou, byla v ní slova „nebudeš nám chybět, zase se jednou uvidíme“. Doufám, že se jim znovu vrátím. Nemyslím si, že má dobrovolnická služba byla ukončena, ale přerušena touto nenadálou situací. Doufám, že se budu moct časem vrátit a pokračovat ve své dobrovolnické službě.

Tímto bych chtěla poděkovat vám farníkům, kteří jste na mě celou dobu dobrovolnické služby mysleli, podporovali mě a modlili se. Víím, že to nejsou jen moje misie, ale i vás všech, protože bez vás bych na misie nemohla ani odjet. Děkuji za štědrost a dobrotu vašeho srdce. Díky vám jsem mohla já i mé děti zažít něco jedinečného, co má velkou cenu v Božích očích, jak věřím.

Celou dobu jsem přemýšlela, jak je možné, že mám ke všem svým dětem a ke své komunitě takovou lásku, když je všechny znám jen krátce. A myslím si, že to Bůh mi chtěl ukázat zlomek toho, jak je má rád. A On je má ještě daleko víc rád. My dobrovolníci jsme jen znamením lásky našeho Boha. A chudé děti z bolavé Keni to potřebují zažít.

Markéta Peichlová

CHARITATIVNÍ SLUŽBA CÍRKVE V DĚKANÁTU

ZVEME VÁS NA POUŤ PO 412 FARNOSTECH – BĚHEM JEDINÉHO DNE

Možná to zní neuvěřitelně – putovat v dnešní době? A ještě k tomu během jediného dne? Ano, fyzicky to možné opravdu není. Ale s námi to jde! Zveme vás opět po roce na pouť MOD-LITEBNÍ - po farnostech, kde se ve velikonoční době rozhoří paškál vyrobený v palonínské dílně sociálního podniku REPARTO Zábřeh s. r. o. (dceřiné firmy Charity Zábřeh). V modlitbě navštívíme kostely v České republice, na Slovensku, Rakousku, Německu i Anglii (seznam farností bude zveřejněn na webu Charity – www.charitazabreh.cz)

Prosbu za farnosti, kde paškály - které vznikají tvůrčí prací lidí s postižením - hoří, jsou bonusem, který ke každé odesílané zásilce každoročně rádi a zdarma „přibalujeme“. Chcete-li se zapojit a ve velikonoční době svou modlitbou naši aktivitu podpořit, ozvěte se pastorační asistentce Janě Skalické (email: pastoracni.asistentka@charitazabreh.cz; tel: 736 509 431). Můžete k této modlitební aktivitě povzbudit i známé, kterým sice ubývají fyzické síly, ale přesto by ještě chtěli - dle svých možností - někde pomoci.

Děkujeme!

CHARITA SE ZAMĚŘUJE NA LIDI BEZ DOMOVA A HLEDÁ DOBROVOLNÍKY

Po pomoci seniorům a lidem v karanténě se zábřežská Charita aktuálně zaměřuje na další skupinu lidí, kteří jsou koronavirovým onemocněním ohroženější než ostatní – na lidi bez domova, na lidi žijící na ulici. Tito spoluobčané mohou být navíc epidemiologickým rizikem i pro své okolí, přeci jen se s ostatními setkávají v obchodech, chodí na úřady, posedávají v parcích. Naším cílem je pomoci jim se zajištěním řádné osobní hygieny a tak předcházet případnému šíření nákazy. Pokud by někdo chtěl dobrovolnickou práci pomoci s připravovanými aktivitami (roznos letáčků, vaření polévky, výdej balíčků s potravinami a osobní hygienou, výdej čistého oblečení, dezinfekce zázemí sociální sprchy, ...), může nám své zapojení nabídnout na emailu: nadeje@charitazabreh.cz nebo telefonem: 732 730 527.

Děkujeme za ochotu!

* * *

PAPEŽ FRANTIŠEK O NADĚJI

My lidé jsme obratní v rozbíjení vztahů a mostů. Bůh však nikoli. Když naše srdce ochladne, to Jeho nadále žhne. Náš Bůh nás neustále provází, i kdybychom na Něho nešťastnou náhodou zapomněli. Na předělu mezi nevírou a vírou je rozhodujícím objev, že nás miluje a provází náš Otec, který nás nikdy neopustil.

Generální audience, 26. 4. 2017

MODLITBA JEDNOHO Z NÁS

Můj milovaný Ježíši, sestup prosím znovu mezi nás a vejdi do nemocnic celého světa.

Ty jediný můžeš mezi nemocnými procházet s odhalenou tváří.

Ty jediný se jich můžeš dotýkat a pohládit je teplou dlaní.

Ty jediný můžeš přinést útěchu do jejich bolesti, opuštěnosti a utrpení.

Můj milovaný Ježíši, dej jim zakusit svoji blízkost, dej jim pocítit svoji lásku, dej jim poznat své milosrdenství.

Pane, prosím tě za umírající, zavolej je jejich jménem a zachraň je pro život věčný.

Můj milovaný Ježíši, prosím za všechny, kdo se o nemocné starají a prosím také za jejich rodiny.

Prosím za všechny, kdo jakkoliv pomáhají i za ty, co nastalou situaci řeší.

Pane, provázej je svým požehnáním a milostí.

Můj milovaný Ježíši, prosím za všechny potřebné i za nás, a to na přímluvu Panny Marie a svatého Josefa, svaté Anny a Jáchyma.

Prosím na přímluvu těch, které jsi dal světu v těžkých dobách nemocí a epidemií.

Svatý Šebestiáne, oroduj za nás, svatý Rochu..., svatý Karle Boromejský..., svatý Done Bosko..., svatý otče Pio..., svatá matka Terezo...

Můj milovaný Ježíši, prosím, pošli je znovu mezi nás a chceš-li, pošli také mne, tam, kde je mé místo. Tam, kde mne potřebuješ.

Pane, dej mi veliké a čisté srdce, pravou víru, pevnou naději a dokonalou lásku. Amen

FARNOST ZVOLE

FARNOST ZVOLE

Na první pohled, i když se život zpomalil a někde i utichl, práce na farním domě – komunitním centru čile pokračují. Dům dostává plynule novou podobu a už i laik si dovede představit, jak celé dílo bude pěkně vypadat. V březnu bylo profakturováno více než 124.000 Kč a v dubnu to bude více než 529.000 Kč. Otevřeným tématem zatím zůstává, kde vzhledem k vzniklé situaci se naleznou zdroje k dofinancování celé stavby, která by v červenci měla být zdárně zkolaudována. S Boží pomocí, modlitbou a štedrostí našich dárců se dílo jistě podaří. Pokud nás budete chtít nadále podporovat, náš účet je 3695833319/0800.

Ing. Tomáš Čvančara předseda spolku Zvolská čtyřka

FARNOST MALETÍN NABÍZÍ ŘEZIVO I DŘEVO NA OTOP

Pila v Postřelmůvku již zpracovává kulatinu z farního lesa v Maletíně.

Pokud máte zájem o levné řezivo: fošny, trámy, desky, vazbu a případně i palivo (krajinky) z farního lesa v Maletíně, můžete si ho objednat.

Dřevo bude zpracováno dle vašich požadavků.

František Eliáš 731 626 500

ONLINE VYSÍLÁNÍ VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB Z KOSTELA SV. BARTOLOMĚJE

Zelený čtvrtek 9. 4. 2020 v 18.00 hod.: celebrant a kázání otec Krzysztof, koncelebrace otcové Karel a Radek

Velký pátek 10. 4. 2020 v 18.00 hod.: celebrant a kázání otec Karel, koncelebrace otcové Kryštof a Radek

Vigilie Vzkříšení na Bílou sobotu 11. 4. 2020 ve 20.00 hod.: celebrant a kázání otec Radek, koncelebrace otcové Krzysztof a Karel

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně neděle 12. 4. v 8.30 hod.: celebrant a kázání otec Radek, koncelebrace otcové Krzysztof a Karel

Pondělí velikonoční 13. 4. v 8.30 hod.: celebrant a kázání otec Karel

Protože ještě stále není možné se mši svatých účastnit osobně a v kolektivu věřících, nabízíme všem farníkům v děkanátu alespoň možnost shlédnout velikonoční obřady Svatého týdne ze zábřežského farního kostela sv. Bartoloměje na dálku, přes internet.

Stačí si v prohlížeči internetu najít příslušný kanál služby YouTube <https://tinyurl.com/rkfzabreh> (odkaz k prokliku, bez nutnosti vše přepisovat, je uveden na webu farnosti i zábřežské Charity; pokud si připojíte trvalý odběr, o což prosíme, získáme po 30 dnech snadněji zapamatovatelnou adresu), kde se můžete k živému vysílání připojit, případně se na mši či kázání podívat kdykoliv později i ze záznamu.

Předpokládá se i budoucí využívání přímých přenosů pro nemohoucí, seniory, lidi po úrazech, nemocné ... zkrátka všechny, kdo se ani v době, kdy už bude povolen pohyb a shromažďování osob, do svého farního kostela nedostanou. Technické dotazy k příjmu našich online bohoslužeb rádi zodpovíme na telefonu: 732 730 527 či emailu: it@reparto.cz.

Sponzorsky konektivitu pro přenos dat zajišťuje významný regionální poskytovatel internetu firma RPSnet z Olšan.

Techniku ke snímání přenosů a kabeláž zajistil a farnosti daroval sociální podnik REPARTO Zábřeh, dceřiná firma Charity Zábřeh založená pro podnikání a zaměstnávání lidí s hendikepem. DĚKUJEME!

BOHOSLUŽBY NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH ZÁBŘEŽSKÉ FARNOSTI.

Po skončení Svatého týdne a po dobu slavení bohoslužeb bez účasti lidu, můžete se na stránkách farnosti připojit ke sledování mše svaté každou neděli v 8.30 hod.

Týdeník Farní informace vydává Římskokatolická farnost Zábřeh, Farní 10, 789 01 Zábřeh

IČO: 48428213, tel.: 583 414 531, E-mail: rkfzab@rps.cz; <http://rkfzabreh.rps.cz>.

šéfredaktor - J. Kroul, redakce - H. Lexmanová.

Vychází nákladem 400 kusů pro děkanát Zábřeh. Evidenční číslo: MK ČR E 12888

Neprodejné. Za obsah příspěvků odpovídají autoři.

